

FM Sanna Lillbroända-Annala

Etnologi

Åbo Akademi

slillbro@abo.fi

Språklig kulturarvspolitik i småstadsmiljöer

Många av våra historiska trästadsmiljöer i städerna längs med kusten har traditionellt uppfattats som svenskspråkiga miljöer. Under de senaste årtiondena har de dock förfinskats i allt högre grad. Denna förändring upplevs dels som en naturlig följd av att de svenskspråkiga minskar i antal, dels har förändringen upplevts starkare i just gamla trähusmiljöer där det tidigare har bott mera svenskspråkiga än finskspråkiga. För de olika språkgrupperna har denna förändring haft olika betydelser, men speciellt alienerande har den upplevts av de svenskspråkiga. I min presentation frågar jag varför.

Jag har i min kommande doktorsavhandling undersökt den efterkrigstida förändringen av historiska trästadsmiljöer i småstäderna Ekenäs och Karleby och via denna undersökning fått belägg för att utvecklingen också har satt spår i de lokala språkförhållandena. I min presentation vill jag genom exempel från dessa städer diskutera hur den språkliga förändringen har upplevts och vad den konkret har inneburit. Jag vill framför allt förankra frågeställningen till en kulturarvsdiskussion. Kan man anse att en språklig förankring/tradition kan uppfattas som ett kulturarv och hurudana uttryck har denna språkliga kulturarvspolitik fått? Vad har i så fall försvunnit, förändrats eller utvecklats i och med att ett förut svenskspråkigt område har förfinskats? Frågorna diskuteras ur de båda språkgruppernas synvinklar och huvudsakligen på basis av det intervjumaterial som samlats in för avhandlingen.